

MISJONS-RØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

Nummer 14.

15. august 1940.

12. årgang.

Hører du? - Seirer du?

EN ALVÅRLIG SAK

Kjære Misjons-Røsten's lesere!

«Den som har øre, han hør hva Ånden sier til menighetene: Den som seirer, skal slett ikke skades av den annen død!» (Åp. 2, 11).

I en lengere tid har jeg kjent Åndens ledning å skrive litt om disse to setninger, som har blitt så dyrebare for mitt indre i den siste tid. For å kunne høre Åndens tale til våre hjerter må vi ha ett øre som er åpent for kun dette ene: «Åndens stemme.» Men, så kommer dette store spørsmål inn: Er mitt hjerte åpent? — Eller er det fyllt med verdens ting, med bekymringer og unyttige tanker. Ja, alt som vil stenge for den velsignelse som var tiltenkt oss som Jesu brud. Her kommer først et ransakende spørsmål. Er jeg i den stilling, at jeg kan og vil høre, eller hører vi og ikke tar imot? — Vi lever i en tid, da vi vil se på situasjonen omkring oss men hva blir så følgen av dette. Vi blir tommere og tommere for Jesus og fyllt med denne farlige gift som driver Kristi brud lengere bort enn nærmere brudgommen i dag.

Å! Jeg vil si deg, kjære søster og bror: *Stå på vakt!* Det var just denne verdens ånd, som hadde betatt de fem dårlige jomfruer. De hadde fått denne verden kjær. De var kalle. Lampene sluknet. Oljen var tømt ut. Kunne de nå lyse for Jesus? Nei. De sovnet inn! Å! Hva forteller det oss kjære søsken på himmelvandringen? Jesus var dem ikke så kjær som før. Under vandringen og venten etter brudgommen ble de trette. De holdt ikke ut i det lange løp. Har vi lengsel etter brudgommen idag? Eller var det bare den første tiden da vi var så varm, at vi synes alle måtte bli frel-

ste fordi Jesus frelste oss. Den første kjærligheten til brudgommen. Har vi den nå?

Hvorfor blir vi så trette, kjære bror og søster? — Jeg tror at vi mangler «påfyllingen.» Vi ble en gang fyllt; men det rekker ikke. «I skal få kraft,» sa Jesus til sine disipler før Han forlot dem. Men, sier han: «I skal bie på det som Faderen har lovet dere. Etter at de var iført kraften — gikk de ut som Herrens vitner og tegnene fulgte hvor de gikk fram. Den første menighet var fyllt av varme for Kristi sak og forventningen om Herrens gjenkomst var brennende i hver sjel. De fulgte Lammet hvor det gikk.

Hvorfor er «menigheten» søvnnig idag?

Hvorfor venter ikke bruden så intens idag som før, endog det er nærmere brudgommens komme idag enn før? — Å, — jeg tror at vi ikke søker kraften som Jesus har å gi oss. Du merker, at når Åndens kraft utgydes i Guds menighet og arbeider på sjelene, da skjer det noe. Mennesker der aldri har kjent Jesus får lyst å søke ham. Søvnige kristne blir varme fordi sjele blir frelst. Ånden får fritt virkerom i menigheten. Den ransaker — rensar — fornyer og helliger bruden. Halleluja! — Det gjelder i denne tid, den siste husholdning, å høre Herrens røst til menigheten! — Den som vil høre hva Den Hellige Ånd vil — må være opptatt med å høre. Hvordan kan vi høre? Ved å vende vårt øre til Åndens tale til oss. Hva taler den til menigheten? «Den som seirer — skal slett ikke skades av den annen død.» — Tenk! den seirende har vunnet — ja overvunnet alt. Halleluja! — Hva sies videre i 3. kap. og 21. vers?

«Den som seirer, den vil jeg gi å sitte med meg på min trone likesom jeg har seiret og sat meg med min Fader på hans trone!» I dette ene ord: «Seire!» finns mange forgjettelser i åpenbaringen; så det gjelder for oss Guds folk å bli blant den seirende skare. Den skal bli til en støtte i Guds tempel. Og Guds navn skal vi bære på våre panner. Hallelui!

Har du tenkt hvilken æresplass vi får, kjære søster og bror? Det blir større enn vi forstår å tenke ut. Derfor: La oss «hellige oss for kongetjenesten!» Den seirende vil bære seiersmerket.

Ære og pris tilkommer Lammet, nå og i all evighet! Amen!

Vi har et stort privilegium, kjære søskenskare som løper på denne rennebane, der går lengere framat og heimat mot vår rette heim, det nye Jerusalem. Derfor: Bare en liten stund og arbeidstiden er slutt. Drakten blir byttet med prakten og vi er evig frelst. Halleluja! Dette er vårt håp. De seirende skal «*arve alle ting!*» Derfor vil jeg si deg: «*Hold fast på det du har, for at ingen skal ta din krone!*» Du motløse sjel som er blitt trett under vandringen, jeg vil idag si deg: *Gi ikke tap!* *Stå opp igjen!* Ifør deg kraften! Se opp! Bli fyllt med seierfryd for Jesus. Bli sterk i ham! — Jeg vil idag fortelle deg: Jesus elsker deg. Og han ønsker å fornye sitt selskap med deg. «Det er brudgommens kall til sin brud til helligetslivet i Gud.»

Hengi deg til Jesus — forbli i ham! Med disse linjer ønsker jeg å lyse en trett vandringsmann inn i faderfavnen, og særlig hilse deg fra Jesus, at «ennå er der rom!»

Vår hjertevarme hilsen til søskenflokken i Norge: «Vær tro til døden, så vil jeg gi deg livsens krone!» (Åp. 2, 10).

Eders i Kristus forbundne søstre

Christofa Brundtland og
Inger Frellumstad.

På avskjedsreise i Østfold.

Vær ikke bekymret for noe; men lat i alle ting eders begjæringer komme fram for Gud i påkallelse og bønn med takksigelse. (Fil. 4, 6).

Elskede Misjonsvenner!

Fred!

Lørdag den 26/7 reiste vi til Eidsvoll. Kom til br. og str. Furulunds gjestfrie heim. Hadde et møte samme aften hos en eldre str., hun var blitt frelst for en ganske kort tid siden og hadde for ikke mange ukene siden også gått dåpens vei. Vi var da samlet i hennes heim, en ikke så liten stue; — rommet var fullt til siste plass. Det var vidunderlig å møtes sammen med disse kjære venner. Str. Bjerva hadde jo været på Eidsvoll for 18 år siden; men jeg hadde aldri vært der før — så dette ble min første tur til Eidsvoll.

Det er jo litt forskjell når man har vært på et sted flere ganger — en blir kjent med den enkelte på stedet.

Det var vidunderlig. Da møtet begynte ble det sunget: «Har du vandret med Jesus på ensomme sti?» o. s. v. Ja vi ble alle ett med engang, selv om vi aldri hadde sett hverandre før. Vi smeltet sammen. — Pris skje Gud. Det er et åndens samfunn og husværelse i Kristus Jesus.

Søndag 27/7. Der var bestemt møte i «Arken» og kl. 4 ettermiddag skulle det være kjærlighetsmåltid og brødsbrytelse. — Br. Karlsen fra Askim var også tilstede. — Mange Guds barn var samlet. Det har i den senere tid kommet flere sjeler over på Jesu side. Det er skjønt å se hva Gud gjør. Der hvor dobbelt-bekken flyter fram, bringer den liv og sunnhet med seg. Idag åpner Jesus de blindes øyne og fører de bundne ut av fangehuset. Br. Karlsen talte om ettermiddagen over Joh. 6, 32. Vi fikk alle sitte ved et dekket bord og nyte av Herrens marvfulle retter. Det ble sannhet for våres alle hjerter hva profeten sier: Jeg fant ditt ord og åt det — og det ble til hjertens fryd og glede.» Vi brøt da brødet sammen og det ble delt ut til oss alle.

Kl. 7 begynte møtet igjen. Mange folk var samlet, både frelste og ufrelste. Ordet ble forkynt med stor frimodighet. Vi fikk høre mange herlige vitnesbyrd, det var skjønt å

se deres iver etter å prise Jesus.

Det var en ting som ble så velsignet for oss på Eidsvoll. Der var en skjønn harmoni iblant vennene og hjertene var mottakelige for vitnesbyrdet. Vi la også merke til at flere gange ble der midt i sangen en stans — og da kunne det være et vitnesbyrd som kom fram — eller etter som ånden ledet. — Det som var å merke ved dette, var ikke at sangen ikke ble sunget ut; men det er så skjønt når Guds ånd får komme til og lede møtene, ikke form eller skikk; men liv og frihet i møtene!

Det fjerde møte hadde vi mandag aften, det ble holdt i en av de troendes hjem. Det var skjønt å møte disse to unge sjeler i denne heim. Begge to hadde mange dager i forveien bedt til Herren for dette møte, og Guds velsignelse uteble ikke.

Tirsdag 29/7 ble da det siste møte på Eidsvoll. Det var da avskjedsfest. Det var gripende å se den kjærlighet brødrene og søstrene var i besiddelse av. Vi fikk mange dyrebare løfter med oss på veien fra dette sted.

Må Gud velsigne alle de kjære vennene i Eidsvoll.

Den 4/8 skulle vi være i Skiptvet. Der var bestemt avskjedsfest i br. og str. Froruds heim. Det har alltid vært så godt å komme til denne heim. Hele huset dufter av en kristen vellykt. Herren har velsignet br. og str. Frorud samt deres kjære barn. Herren kommer sine løfter ihu. De som lesker andre, skal selv bli lesket.

Festen begynte kl. 7 om aftenen. Der var samlet over 40 sjeler — mange var kommet langveis fra. Gud har lagt disse venner på våre hjerter, og det har vært velsignet å så ut ordet iblant dem. Br. Solvang åpnet festen med å lese fra Joh. 14, 1—3. Det var skjønt å stå opp og fortelle om Guds gjerninger. Hva Herren formår å gjøre tross vanskelighetene og tidene vi lever i.

Gud er allmaktens Gud!

Om Herren drøyer tenker vi å besøke en del steder i Østfold. Må Herren sende vekkelsens tider og oppflamme sin menighet! Vi har jo bare noen uker igjen her i Norge. Skulle være det herligste for vår sjel at møtene måtte kronnes med sjeles frelse og Guds barns fornyelse.

Bed for oss venner!

Vårt arbeid i Herren er ikke for-gjeves.

Hjertelig hilsen, eders i Herren:

Alfhild Bjerva. Aasta Thuen.

Evangeliet har fremgang.

29 døpt.

Yüan Shih Hopei N. China
8. juli 1940.

Kjære Misjons-Røstens lesere!

Fred i Ham som er og blir densamme!

Hvor overrasket vi ble her omdagen ved at Misjons-Røsten kom med bud fra vårt kjære land.

Tenkte nesten at vi aldri mere fikk besøk av den.

Så ser vi da at venner lever og er ved godt mod og det gleder våre hjerter.

Herren formår å vende alle ting til vårt beste.

Vi her ute har jo fulgt begivenhetene og bedt meget til Herren.

Er så glade over at vennene framdeles kan få samles til møter og oppbyggelse.

Her har vi det jo bra nå, tross alt. For en tid siden hadde vi dåp og 29 venner gikk i dåpens vann. Eterpå var det barnevelsignelse, og så håndspåleggelse på de dømte.

Siden brøt vi brødet sammen og Herren var oss nær og velsignet.

Broder Adolf Nilson fra «Pai Hsiang» var her og hjalp oss.

Så har vi hatt besøk av søstrene Brundtland og Frellumstad og de var til stor oppmuntring og velsignelse.

Ellers går alt som vanlig. Nå er vi jo inne i heteperioden og det er meget hett og føles liksom besværlig. Vi hadde tenkt å reise til kysten for et litet opphold, men vi forstod at det ville bli uhyre kostbart og så oppga vi den tanken.

Muligens vi, litt senere, kan reise opp til søstrene Brundtland og Frellumstad i Shansi. Det er jo meget kjøligere der enn her på sletten.

Alt er uhyre kostbart herute nå og

Nød

En sjelevinne får innhold i tom brønn i holde sitt eget salserende eller over andre kanter og kr for Gud. D noen styrter s side for Gud, skynde oss for ast!» Det er et ikke være først å utføre? is uttømmes f red den Hellig på først inn! «I kraft fra det h den Hellige År g I skal være saken til de egen virksom vekt på sitt are gripet av ge andre, man Gud, som Jak minne mennesknesker du sorsfestet frel er det ville b av den Hellige am brennende eder. Gå in sk å så å vir ikke be de er på ditt

man ikke h oe heimefra va man gjør. Det ser ut s år. Komme nge som ik r så vondt å Her for en m rørte oss vor de var s derste nød. et etter mat, øren hadde an fatt på l il noe som s sier hun t på til brønne Når hun ko er hun seg i g drukner. en og spør e er at mor ha

Nød dem å komme inn.

En sjelevinner må sørge for at hans får innhold; for ingen kommer til tom brønn for å drikke. Man må holde sitt eget åndelige liv friskt og valse ellers vil man ingen makt over andre. Gamle fortørkede predikanter og kristne vinner ingen sjelevinner for Gud. Du må selv istandsettes. Noen styrter straks avsted for å arbeide for Gud, idet de sier: «Vi må skynde oss for kongens erinde har hast!» Det er bra nok, men kunne det ikke være noe arbeid innendørs først å utføre? Ditt hjerte må beredes og uttømmes for Gud, og siden fylles med den Hellige Ånd. Gå ut! — Men gå først inn! «Bli i byen til I blir iført kraft fra det høye, I skal få kraft, idet den Hellige And kommer over eder . . .

ild, Venter, venter, jeg venter på din ild.

Det grep meg slik en gang jeg gikk forbi et hus og jeg hørte de sang derinne: Jeg gir deg alt, jeg gir deg alt! Disse strofene slo ned i meg. Det var en krisetid i mitt liv. Jeg var søkende og hungrig etter mere av Gud og jeg følte det som et budskap til meg. Jeg la meg selv på Guds alter og ga ham alt. La mitt liv i hans hånd, meg selv med alt jeg hadde, min nåtid, fortid og framtid, og Gud møtte meg på en underfull måte og velsignet min sjel.

II.

Bønnen har en vidunderlig makt. Ja, vi kan trygt si at det er den største makt i universet, fordi den griper fatt i den evige Gud selv og får ham til å handle. Vil vi bevege mennesker, må vi først «bevege den hånd som beveger verden.» Ingen vil ha framgang som sjelevinner om han sparer sine kne. Jeg tør trygt si at Guds rikes største behov idag er bønn, virkelig, inntrengende, troessterk bønn, og forbedere der vil oppta kampen på sine kne for dets utbredelse. Skal vi være heldige i våre bestrebelsler for å nøde noen til Gud må vi være bedende. «Dette slags drives ikke ut uten ved bønn og faste.» Kan av egen erfaring si at det lønner seg å be, og der hvor

alle andre ting slår feil, der slår bøn-
nen igjennom.

Vi bør være bedende, først for vår egen del og for å ha noe å gi andre. Dernest bør vi be for å frigjøre sjelene fra den onde innflytelse som bin-
ner dem. Jeg tror fullt og fast at det skjer noe i åndens verden når vi ber. En broder bemerket, at vi «gjorde det så hett for djevelen at han måtte slippe sitt bytte.» Bønn er kamp i åndens verden, vinner vi ikke seiren i vårt lønnekammer på forhånd, så er det lite håp om å utrette noe større med våre ord.

Bønnen bringer oss også i harmoni med Guds vilje, vi mottar ledelse om de vi skal be for og tale til. Vi spør: «Hvem Herre, vil du jeg skal arbeide for? Og så vil Gud legge noen som en byrde på vår sjel, som vi kan be for og i det rette øyeblikk tale til, og så skal vi ha tro på at Gud hører våre bønner og frelser den som vi ber for.

Sjeler kan nødes til Kristus ved våre bønner og tårer. En gudfryktig fars og mors bønner har ofte satt utslettelige merker i barnet og ble den gyllne lenke der dro dem til fars og mors Gud. Å, du far eller mor som lenge har bedt for dine kjæres frelse: Bli ikke trett eller motløs. Gud hører dine brennende bønner, de er opptatt i gullskålene deroppe foran tronen og i den rette tid vil de kastes ned på jorden igjen med bønnehørelse. En dag skal den gyllne sed bære frukt og tårer skal ombyttes med nek av frelste sjeler som blir båret heim med frydesang. Vi kan, lik hine fire der bar den verkbrutne til Jesus, bære sjelene fram på bønnens arme til Gud. Det er sagt at ingen sak er håpløs som er gjenstand for manges bønner. Ha en bestemt person til mål for din bønn og hold ut inntil vedkommende er frelst.

De som beveger himmelen ved sine bønner, beveger verden med sine ord. Vi tenker bare på de veldige sjelevinnere Whitefield, John Wesley, Moody og William Boot. De hadde makt med Gud i bønningen og deres brennende vitnesbyrd satte verden på ende. Du kan be folket ut av deres skjulesteder og be syndenød inn i deres hjerter. Kjemp på dine kne med Gud for de kostbare sjeler. I som påminner Herren, gi eder ingen ro.» Der alle andre våpen slår feil og ikke biter, der kan bønningen åpne vei. De bøydene kne er det som får Satans befestninger til å ryste og djevelene til å skjelve. I mø-

man ikke har så stort håp om å få de heimefra så gjelder det å beregne hva man gjør.

Det ser ut som her i år skal bli år. Kommer det ikke regn så er det lange som ikke kan så sin jord. Det er så vondt å høre om all nøden.

Her for en tid siden hørte vi noe som rørte oss dypt. Det var i en heim hvor de var så fattige at det var den største nød. De to små barna klynnet etter mat, da de var så sultne, men foren hadde ingenting å gi. Så tok den fatt på litt jord og eltet sammen noe som skulle forestille brød, og sier hun til barnene at hun skulle til brønnen å hente litt vann.

Når hun kommer til brønnen så kaller hun seg i fortvilelse ned i brønnen og drukner. Om en stund kommer far og spør etter mor. Barnene svarer at mor har gått for å hente vann.

Faren aner uråd og så tar han begge barnene med seg og går til brønnen og der ligger hans hustru som lik. Så i fortvilelse kaster han begge barna først ned i brønnen og deretter styrter han selv ned i brønnen og drukner. Så endte deres lidelse her på jorden, men å, den lange evighet som de gikk inn i.

Ja, meget kunne fortelles, men bre-
vil bli for langt, så vi får slutte.

Ønsker innerlig at alle kjære venner heime må slippe å lide i denne tid.

Vi vil møtes innfor nådetronen. Snart kommer Jesus og henter sine dyrekjøpte. Han vil gi oss alle nåde til å holde ut ennå en tid.

Tusen hjertevarme hilsener til alle venner så langt som «Røsten» når.

Eders i Riket og trengselen meddelaktige

Margrete Dørum og
Hilma Karlson.

dre og fedre, legg eders barn i disse hender der ble gjennomstunget for deres skyld. Han har selv sagt: «Dine barn vil jeg frelse.» For barnebarn og tåresønner skal det bli hårdt å stampe mot brodden. I hustruer, be for eders ufrelste mann. I barn, be for eders foreldre. I kristne, be for eders naboer. Be til Gud vekker dem opp av syndesøvnen. Såframt vi ikke går trett skal vi høste i sin tid og forundres over de under Gud gjør.

III.

Vi kan også nøde sjele til Gud ved å yde dem en håndsrekning og gjøre dem en tjeneste. Jesus sier: «La såleders eders lys skinne for menneskene, for at de kan se eders gode gjerninger og prise eders Fader i himmelen.» (Math. 5, 16). Ved å gi noen kroner i nødens stund kan en dyrebar sjel reddes for himmelen. Gjør eder venner ved den urette mammon. — Herved kan de rike erhverve seg en skatt for det kommende liv. Å omsette sine penger i udødelige sjeler er ingen dårlig forretning.

Hørte om en mann som gjerne ville

at sjele skulle komme til Jesus. Det var visstnok i England. Han hadde et hus like ved veien. Like ved veien, der folk gikk forbi, hadde han en prektig brønn, og mange som trette og støvet etter vandringen på landeveien gikk bort til den og drakk og forfrisket seg. Vedkommende mann hadde satt en stor plakate ved veien og hvorpå stod å lese med store bokstaver: Kom til Jesus! — Imidlertid likte han ikke at de veifarende drakk av hans brønn, og han bad dem derfor å fjerne seg. Noen skøyere som kjente hans motvilje mot dette satte da på plakaten: «Men drikk ikke av min brønn.» Det kom da til å lyde slik: «Kom til Jesus, Men drikk ikke av min brønn.» — Hvilken skrikende ironi. Kommentar er overflødig. Våre handlinger må stemme overens med våre ord. Vis at du vil deres vel. En blomst gitt i kjærlighet, en krone i hånden, et vennlig smil til et barn kan redde en sjel for evigheten. Det kan utrette mer en mange og lange prekener.

Axel Nilssen.

Slutt.

SPREDTE FELTER

STEVNE I TORSNES.

Søndag 21. juli hadde forsamlingen i Torsnes pr. Fredrikstad innbudt til stevne og mange venner fra forskjellige steder var møtt fram.

Thor Sørli og Reidar Simonsen talte og sang og mange vitnet om Gud.

STEVNE I RYGGE.

Søndag 4. august møttes venner fra forskjellige steder til stevne i «Betania» Rygge.

Gamle br. Severin Larsen talte med ungdommelig glød og varme på sin originale måte. Med de mange treffende fortellinger og opplevelser fra sitt lange liv som predikant får han gjort de bibelske sannheter levende og interessante. Om man har hørt dem flere ganger før virker de allikevel slående.

Br. Alfr. Andreassen talte på møte ute om ettermiddagen og vitnesbyrd fra mange venner fikk vi høre og gledes ved.

Så er også stevnet i Rygge i år gått over i historien. Det var inspirerende å se den store forsamling som var

møtt fram og de dype bibelske sannheter vil sikkert sette spor etter seg for lange tider. Ja, for evigheten.

Ref.

STEVNE PÅ BALLESTAD.

Søndag den 21. juli holdtes stevne på Ballestad i Austad. Det er noe enestående med disse sammenkomster når det gjelder frammøte. Alle som så å si kan krype og gå, kommer til stevne. På tross av de lange sterkninger enkelte må gå, møter de vilig fram.

Stevnet i år holdtes hos Salvesen på gården Hagestad, hvor låven var godt innredt til stevnearrangementet. Av Herrens vitner deltok br. og str. Evenstad, Tomine Evenstad, G. Svennevik og G. Paust Jensen fra Oslo m. fl.

Det var også dåp. En broderlig ånd var rådende under hele samværet og bevertningen og festarrangementet var noe enestående.

FRA KVINNESDAL.

Finnmarksmisjonær Breimoen fra Kvinnesdal, som har vært heime ca. et halv års tid, forteller at de har hatt gode møter på bedehuset der. Ikke noen særlig vekkelse, men riktig godt blant vennene. Nettopp i en slik

MISJONS-RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer 1. og 15. i måneden. Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

Abonnementet er bindende til oppsigelse skjer. Oppsigelser må være innsendt senest 14 dager før kvartals slutt.

tid gjør Herren oss beredt til å mota en vekkelse, — vennene i Kvinnesdal venter et inngrep av Herren.

FRA KRISTIANSAND.

Møtene her er nå i full gang igjen etter en mer rolig periode. Guds ånd har manet til intes arbeid og vi har merket fra møte til møte Herrens rike velsignelse.

Søndag 21. juli talte Finnmarksmisjonær Breimoen. Han og hans hustru var på en kort ferietur på sykkel til Venesla og deltok kun på denne møte på Betania.

Torsdag aften kom br. Kjellås og det var gildt å møtes med ham igjen. Det var ganske bra med folk og et herlig møte. Allerede før Kjellås talte kom en ung mann fram og bad om forbønn. Han ønsket å innta plassen etter sin far, som for en tid siden hensov lykkelig i Gud. Det ble gjort innerlig bønn for ham.

Søndag kom også br. Wangberg som sammen med Kjellås talte fm. og etterm. Forøvrig har br. Wennesland og undertegnede hatt den glede å delta i møtene disse 14 dager. Det har vært en riktig god tid, hvor Herren har utøst sine rikelige velsignelser.

S. T.

Misjonshuset, Sarpsborg.

Søndag 18. august holdes stevne i Misjonshuset, Sarpsborg.

7 manns musikken fra Pinsemienighet, Fredrikstad, synger og spiller og flere brødre deltar.

Venner fra omliggende steder er velkommen.

Kaffe, melk og bakervarer fåes kjøpt. — Stevnet begynner kl. 1/2 11.